

Két küldött

Csia László

és Giczey András

Az alábbi politikai állásfoglalást szerkesztőségünk Gyöngyös városából két kongresszusi küldöttől kapta. Éppen kérdésünkhöz illenek.)

— Egy politikai szervezetben, ha kongresszusára készül, komoly előkészítő folyamat során vita zajlik. A politikai szervezet vezetői eltérő álláspontjaikkal megjelennek a szervezet nyilvánossága előtt, igyekeznek a tagságot befolyásolni, álláspontjuk támogatására megnyerni. Számunkra úgy tűnik, hogy a KISZ XII. kongresszusára való felkészülés — ami mellesleg sorsdöntő kellene hogy legyen — nem így történik. Lassan közeleg a kongresszus időpontja, de eltérő vélemények nem jelennek meg központi lapunkban, csak a ránk erőltetett megoldás, a föderáció melletti egyhangú lihegés, ami mögött sok esetben a korábbi irányító apparátusok önmagát átmenteni akaró szándéka rejlik. Pedig tudjuk, hogy a Központi Bizottság vezetői között a KISZ jelenét, jövőjét tekintve erős véleménykülönbségek vannak. Van, aki kimondja, hogy helytelenek voltak az országos KISZ-értekezlet döntései, hogy a KISZ-tagokért folytatott harc a kocsmai verekedés színvonalára süllyedt, hogy a KISZ-nek le kell mondani állami, szakszeresen ezek a vélemények, támogatási jogosítványairól. Mégsem jelennek meg igazán nyilvános tást vagy elvetést kérve. Eheyett újból abba a helyzetbe kerülhetünk a kongresszuson, hogy nem tudjuk, miről döntünk, hogy a döntéseinknek milyen következményei lesznek. A KISZ átalakítását tekintve csak maszatolunk, rossz közérzettel

veszünk részt a KISZ-tagokért folytatott harcban, hiszen tudjuk, hogy nem érdemi a választási lehetőség.

Végül oda jutunk, hogy majd a mindenkori első emberre függesztjük tekintetünket, és fél vagy egy év múlva még mindig elégedetlenségünk okait keressük.

Ezért mondjuk el nyilvánosan mi, a kongresszus gyöngyösi küldöttei véleményünket, kifejezve azt, hogy ha szó nélkül hagyjuk, hogy így menjenek a dolgok, akkor ennek a szervezetnek nincs jövője. Támogatást ad számunkra a bennünket megválasztók véleménye, akik kifejezve ellenkezésüket, a kongresszushoz jelentik be csatlakozásukat.

Már az OKÉ-ra megvolt a határozott álláspontunk, de az értekezlet felülről szervezettsége, az alternatívák különbségeinek elmosása miatt magunk is bizonytalanná váltunk. Közrejátszott ebben az is, hogy az OKÉ több kérdést nem döntött el, így átjászva a szerepet a régi központi bizottságnak, amely szinte kontroll nélkül dönthetett. Ilyen homályos kérdés volt például a területi szervek bejelentkezése, az önálló tagszervezet kategóriája. Mi — többekkel együtt — azt szerettük volna, hogy a KISZ-tagok, a szervezetek számára többféle kapcsolódási lehetőség legyen, de ez sem valósult meg. Sőt még szembe kellett nézni azzal a sugallt szemlélettel is, hogy aki a többféle kapcsolódás lehetőségét tartja fontosnak, az nem vállalja a megmérettetést, megfutamodik a tagokért folytatott harc elől.

De nemcsak az OKÉ döntéseiben vagy a döntések meg nem hozásában van a hiba. Közben erősen megváltozott a politikai helyzet, a többpártrendszer bevezetése már nem hosszú idő kérdése. Már 1988

Szerényi Gábor rajzai

